

U stóp Mistrza

Katecheza II (29 listopada 2016) - Objawienie Boże

❖ Na naszej pierwszej katechezie powiedzieliśmy sobie o tym, czym jest akt ludzkiej wiary.

Dla uzupełnienia warto jeszcze postawić sobie pytanie do czego potrzebna jest katecheza dorosłych? Po co ewangelizowanie dorosłych? Czy jest to potrzebne? Bo przecież nasze zaangażowanie w życie wspólnoty SNE i każdej innej w Kościele, udział w formacji, świadectwo życia jest też w pewnym swoim wymiarze udziałem w ewangelizacji. Czy jest to wszystko potrzebne? Jest i to bardzo, z wielu powodów:

Po co Katecheza i ewangelizacja?

- Życie ludzkie zatraciło cechy chrześcijańskie.
- „Odduchowienie”. Kultura i nowe ruchy religijne zmagają się ku laickiej formie.
- Z jednej strony - żywe wspólnoty chrześcijańskie, z drugiej - religijność masowa, powierzchowna.
- Pasterze ukierunkowani bardziej na administrowanie niż na animowanie wiary kościelnych wspólnot.
- Niski poziom wiedzy religijnej. Ignorancja prowadzi do mylenia religijności z zabobonem.

1. W życiu rodzinnym, społecznym, w ludzkiej mentalności, w planowaniu, w podejmowaniu decyzji, w podejściu do życia i w wielu innych wymiarach zatraciły się cechy chrześcijańskie. Katecheza, ewangelizacja ma posłużyć odrodzeniu chrześcijańskiej mentalności.
2. Te cechy chrześcijańskie w wielu wymiarach zatraciła już współczesna kultura, rodząc nie tylko nowe ruchy religijne czy sekty, ale zmierzając ku swojej laickiej formie, dość często ignorującej, a nawet wrogo ustosunkowanej do religijnego wymiaru życia. (to już często nie tyle sekta co zupełne „odduchowienie”)
3. W obszarze eklezjalnym (KOŚCIELNYM) z jednej strony powstają ostatnio autentyczne i żywe wspólnoty chrześcijańskie, z drugiej jednak wciąż mamy do czynienia z religijnością masową, powierzchowną, stroniącą od pogłębienia i wymagań, jakie niesie wiara chrześcijańska.
4. Bywa także, że postawy pasterzy bardziej ukierunkowane są na administrowanie niż na animowanie wiary kościelnych wspólnot, co wielokrotnie utrudnia rodzenie się w wiernych poczucia prawdziwej przynależności do Kościoła.
5. Poziom wiedzy religijnej wielu dorosłych katolików jest niezadowolający. Dysproporcja pomiędzy poziomem wiedzy ogólnej a poziomem wiedzy religijnej rodzi poważne konflikty w ich życiu. Ignorancja prowadzi nieraz do mylenia religijności z zabobonem oraz do łatwości w przyjmowaniu fałszywych objawień, zwiększa też podatność na propozycje ze strony różnych sekt: sekty dalekiego wschodu, Świadkowie Jehowy, Zielonoświątkowcy.

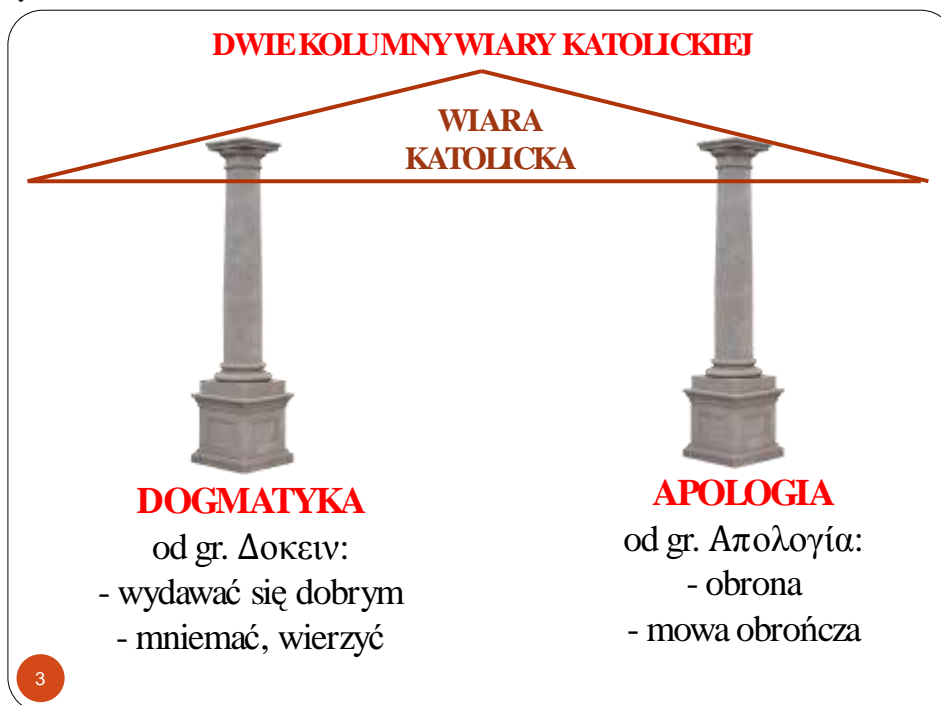
❖ **Dwie KOLUMNY Kościoła – dwie ważne postawy katolika - DOGMATYKA i APOLOGETYKA**

Andrzej Wronka, absolwent Papieskiego Wydziału Teologicznego w Siedlcach, wieloletni prezes Stowarzyszenia Ruch Effatha zajmującego się obroną wiary katolickiej przed działalnością sekt i błędnych duchowości zwraca uwagę na potrzebę znajomości doktryny wiary po to, aby wyznawać swoją wiarę i bronić jej. Na przykładzie ewangelizacji skierowanej do Świadków Jehowy zarysowuje On zasadę skutecznego działania:

1. Pierwszym elementem jest zawiązanie grupy, w której człowiek sam przechodzi fundamentalną formację i umocnienie w wierze. Ta „obecność” w grupie daje też świadomość, że nie działa się samemu, że ma się za sobą wspólnotę żywego Kościoła.
2. Drugim elementem jest dogłębne studium Biblii i nauki Kościoła, aby skutecznie ewangelizować. Właśnie powszechny brak tego elementu sprawia, że katolicy czują się zażenowani i zawstydzeni, gdy konfrontują się ze Świadkami Jehowy wprawionymi w „swoim rzemiośle”.
3. Trzecim elementem jest już spotkania ze Świadkami Jehowy. Ale jest to spotkanie człowieka przygotowanego, ukształtowanego przez modlitwę i pracę intelektualną.

Wronka zauważa, że problem sekt, ataków na Kościół i jego naukę, leży nie w sektach i herezjach – one były są i będą. Problem leży w słabej ludzkiej wierze. Podaje jednocześnie narzędzia do pracy nad tym widocznym brakiem, m.in. warsztaty biblijne (spotkanie, Biblia, czytanie, dyskusja, notatki). Ilu jednak będzie chętnych do takiego rzetelnego poznawania wiary? - zapytuje Wronka.

- ❖ **Naukami teologicznymi**, które nie powinny być obce (przynajmniej w wymiarze popularno-naukowym) żadnemu katolikowi są: dogmatyka i apologetyka. Stanowią one bowiem niejako dwie kolumny, na których opiera się gmach naszej wiary.

- **Dogmatyka – od gr. δοκειν**

- wydawać się (dobrym)
- mniemać, wierzyć

Dogmat:

- postanowienie władzy zwierzchniej miasta-państwa,
- teza obowiązująca adeptów danej szkoły filozoficznej,
- a w Kościele Katolickim: *Zasada teologiczna objęta kanonem wiary, podana przez Kościół do wierzenia jako niewzruszona prawda, nie podlegająca krytyce ani dyskusji; twierdzenie przyjmowane bezkrytycznie za prawdę tylko na podstawie autorytetu, bez względu na zgodność z doświadczeniem i zdrowym rozsądkiem.*

- **Apologetyka – od gr. απολογία**

- obrona,
- mowa obrończa.

Najwcześniejsze apologie chrześcijańskie (II w.):

Kwadratus - Apologia

Święty Justyn - Pierwsza Apologia, Druga Apologia, Dialog z Żydem Tryfonem

Tacjan Syryjczyk - Mowa do Greków

Apolinary z Hierapolis - Mowa do cesarza

Meliton z Sardes - Apologia w obronie chrześcijan, Homilia paschalna, Do Diogneta

Hermiasz - Satyra z filozofów pogańskich

- Pierwsi chrześcijanie zdecydowanie przeciwstawiali się herezjom, błędnym naukom, zabobonom. Reagowali natychmiast jeśli ktoś próbował zakłamać naukę Objawioną przez Boga.
- Dziś nawet jak ktoś opowiada bzdury na temat wiary, oczernia ją, zakłamuje, to chrześcijanin mówi, że jest wolność słowa.
- Wtedy też była wolność słowa, ale ci chrześcijanie nie zgadzali się na to, żeby wolność słowa polegała na zakłamywaniu tego co prawdziwe, na zakłamywaniu i fałszowaniu ich wiary. Dlatego podejmowali APOLOGIE – obronę wiary.

Wiara jednak, aby mogła się obronić musi być mocna, osadzona na solidnych kolumnach. Tak więc katecheza dla dorosłych ma być pierwszym, podstawowym, integralnym i systematycznym pogłębianiem otrzymanej na chrzcie świętym wiary, której rozwój dokonuje się w ciągu całego życia osoby, w perspektywie osiągnięcia pełnej dojrzałości w Chrystusie.

❖ **Wezwanie Benedykta XVI kierowane szczególnie do młodych, ale odbijające się echem także w sercu każdego wierzącego człowieka:**

- *Musicie znać waszą wiarę z taką samą precyzją, z jaką specjalista w dziedzinie informatyki zna system operacyjny komputera*
- *Musicie znać swoją wiarę tak, jak muzyk zna swój utwór*
- *Musicie być zakorzenieni w wierze*

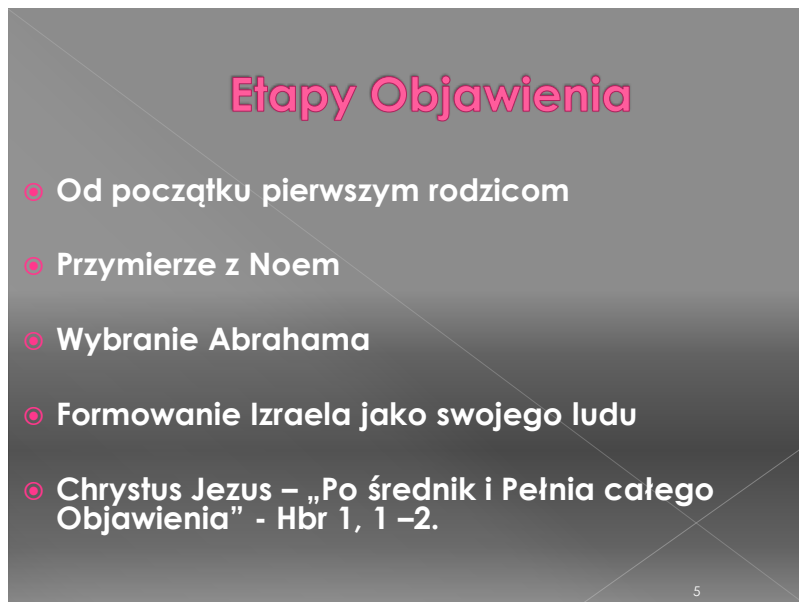
❖ **Powiedzieliśmy pod koniec poprzedniej katechezy, że Bóg wychodzi naprzeciw człowiekowi.** Ważne bardzo jest to, abyśmy sobie uświadomili, że ta rzeczywistość dotyczy osobiście każdego z nas. **BÓG nieustannie - TOBIE WYCHODZI NAPZRECIW. To wyjście Boga naprzeciw człowieka dokonuje się przez Objawienie.**

❖ **Bóg objawia siebie - ale objawia także swoją wolę.**

KKK 51 *Spodobało się Bogu w swej dobroci i mądrości objawić samego siebie i ukazać tajemnicę swej woli, dzięki której ludzie przez Chrystusa, Słowo, które stało się ciałem, mają dostęp do Ojca w Duchu Świętym i stają się współuczestnikami Bożej natury.*

Po co więc objawienie i poznawanie objawienia? - Żeby wiedzieć kim Bóg jest i czego ode mnie oczekuje.

- ❖ **OBJAWIENIE BOŻE** – jest dialogiem między Bogiem a człowiekiem. Jest to inicjatywa Boga, wyraz Jego życzliwości. Bóg wychodzi naprzeciw człowiekowi, aby dać mu udział w swoim życiu. Człowiek powinien w sposób wolny odpowiedzieć objawiającemu się Bogu. **Bóg objawia się przez słowa i czyny.** Słowa zapowiadają czyny – czyny potwierdzają słowa.
- ❖ Najważniejszym dokumentem na ten temat jest opracowana na Soborze Watykańskim II **Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bożym (Dei verbum)**

❖ **Na podstawie Biblii (historii zbawienia) możemy zdefiniować kilka etapów Objawienia:**

1. Od początku pierwszym rodzicom
2. Przymierze z Noem
3. Wybranie Abrahama
4. Formowanie Izraela jako swojego ludu
5. **Chrystus Jezus – „Po średnik i Pełnia całego Objawienia”:** *Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. (Hbr 1, 1 –2)*

Nie będzie innego objawienia!!! - Wiara w to objawienie jest potrzebna do zbawienia!!!

Inne objawienia są objawieniami prywatnymi.

❖ Przekazywanie Objawienia

Istnieje ciągłość w przekazie Objawienia: Jezus przekazał Objawienie Apostołom, Ci przekazywali je ustnie i utrwalali na piśmie (NT), pozostawili również jako swoich następców biskupów, przekazując im swoje stanowisko nauczycielskie.

❖ DWA ŹRÓDŁA OBJAWIENIA

Mówiąc o źródłach objawienia będziemy zawsze mieli na myśli Pismo Święte i Tradycja Apostolską, które ściśle łączą się ze sobą i komunikują tworząc jeden święty depozyt Słowa Bożego i wiary.

Te dwa źródła w bardzo wymowny sposób symbolizują dwie fontanny zdobiące Plac Św. Piotra w Rzymie. Jedna z nich symbolizuje właśnie Biblię, a druga Tradycję:

- Pismo święte jest mową Bożą utrwaloną pod natchnieniem Ducha Świętego na piśmie
- Tradycja w całości przekazuje Słowo Boże powierzone przez Chrystusa i Ducha Świętego Apostołom.

Zadanie autentycznej interpretacji słowa Bożego, spisane go czy przekazywanego przez Tradycję, powierzone zostały tylko żywemu Urzędowi nauczycielskiemu Kościoła, który nie jest ponad Słowem Bożym, ale jemu służy.

7

PRZEZ NIE (Słowo Boże i Tradycję) POZNAJEMY OBJAWIENIE BOŻE - CZYLI TO CO BÓG CHCE POWIEDZIEĆ O SOBIE, O SWOICH DZIAŁANIACH, PLANACH I SWOICH OCZEKIWANIACH WZGLĘDEM CZŁOWIEKA.

o. Leszek Szkudlarek MI - opiekun SNE Kleszczów